

Düşünenlere

bir Ödül:

İsa Mesih

Prof. John Alexander

Düşünenler Bir Odül: İsa Mesih

[Prof. John Alexander](#)

Telif Hakkı/Copyright Prof. John Alexander, 1969

E-Kitap [Hristiyan Kitaplar](#) tarafından yapıldı. Daha fazla ücretsiz kitap indirmek için [sitemize ziyaret edin](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

İçindekiler

HAZRETİ İSA'NIN ANA ÖĞRETİLERİ

ÖNSÖZ

GİRİŞ

KAVRAMIN AÇIKLANMASI

TEMEL ÖĞELER

SONUÇLAR

İSA MESİH'İN ÖĞRETİLERİ ÇAĞDAŞ BİR KİŞİ TARAFINDAN KABUL EDİLEBİLİR Mİ?

GİRİŞ

NESNEL KANITLAR

ÖZNEL KANITLAR

1969 by Inter-Varsity Christian Fellowship, USA entitled, "What Is Christianity"
Reprinted by permission. All rights reserved.

HAZRETİ İSA'NIN ANA ÖĞRETİLERİ

ÖNSÖZ

Zamanımızdan yaklaşık 2000 yıl önce Orta Doğu'nun Filistin bölgesinde İsa adında bir çocuk dünyaya geldi. O, Kudüs'ün Beytlehem köyü'nde doğdu ama Nasıra köyü'nde büyüdü. Gerçekte onun çocukluğu ve gençliği hakkında fazla bilgimiz yok. Bilindiği kadarıyla otuz yaşına dek pek olağanüstü bir şey yapmadı. Bu yaştan itibaren üç yıl süreyle bir kaç arkadaşıyla beraber Filistin diyarını boydan boya dolaşp vaazlar verdi. Nihayet, bir komplo sonucu, devlete karşı gelmekle suçlanıp ülkenin Romalı Valisi tarafından idama mahkûm edildi ve çarmıha gerildi.

Tarihsel kaynaklarımıza göre İsa hiç zengin değildi... Ülkeler zapteden büyük ordular yönetmedi... Filistin dışına hiç çıkmadı... Bir kitap dahi yazmadı... Fakat doğumundan 2000 yıl sonra bugün, tarihçiler ve sosyal bilimciler bu adamın insanlık tarihini en çok etkileyen kişi olduğu fikrinde birleşiyorlar. Bugünkü dünya nüfusunun üçte biri, müslümanların kutsal kitabı Kur'an'da da kendisinden bahsedilen Hz. İsa'nın öğretilerinin ve koyduğu prensiplerin etkisi altındadır.

Bu bakımdan kendini aydın sayan her kişinin bu öğretiler hakkında bilgi edinmesi, aydın oluşunun bir gereğidir. İşte bu kitapçıkta, Prof. Alexander Hz. İsa'nın temel öğretilerinin neler olduğunu, kronolojik bir düşünce sıralamasıyla açıklamaktadır. Büyük bir insan kitlesinin inandığı bu ilkeleri kabul edip etmemek, her aydının doğal hakkıdır. Arzu edilen, bu kitapçığın iyi niyetle incelenerek değerlendirilmesidir. Gerisi okuyucuların sağduyusuna bırakılmıştır.

GİRİŞ

İnsanların birçoğu Hz. İsa'nın öğretilerinin neler olduğunu bilmezler. Hz. İsa'yı reddedenlerin dahi, bu öğretinin gerçek içeriği hakkında bir fikirleri yoktur. Gerçekte “reddedenler”, Hz. İsa ve onun asıl öğretilerini değil, “bilmedikleri” bir şeyi reddetmiş durumuna düşmüşlerdir. Aynı durum, bu öğretileri kabul ettiklerini söyleyenler için de sözkonusudur. Çünkü bu kişiler, ancak kısmen anlayabildikleri bir şeyi kabul etmiş durumdadırlar. Hz. İsa'nın ana öğretileri, genellikle, Hıristiyanlık olarak biliniyor. Fakat aşağıda açıklayacağımız gibi biz bu din terimini kullanmamayı tercih ediyoruz. Ne yazık ki bu terim artık asıl anlamından çok değişik anlamlar ifade etmektedir.

Hz. İsa'nın öğretileri konusunda aşağıda belirtilen düşünceler iki ana sorun etrafında kümelenmiştir. (1) Hz. İsa'nın ana öğretileri nelerdir? (2) Bu öğretiler çağdaş bir kişi tarafından kabul edilebilir mi?

KAVRAMIN AÇIKLANMASI

Öncelikle, bugünkü Batı kültüründe Hıristiyanlık teriminin hangi anlamlarda kullanıldığını inceleyelim. Bu hususta üç ayrı düşünüş vardır. (Bunlardan ilk ikisine karşı olduğumu önceden burada belirtmek isterim.)

Reddettiğim ilk kavram, en doğru şekilde, “dindarlık” diye adlandırılabilir. Bu terim, bir kişinin herhangi bir tapınma yeri, ya da dinsel örgütle bağlantı kurmayı, kendini Hıristiyan addetmesi için yeterli gördüğü hali ifade eder. Sakın beni yanlış anlamayın! Çünkü ben de kiliseye devamlı giderim. Fakat bir insanın kilise toplantılarına katılmasına, korosunda ilahiler söylemesine, her pazar günü yapılan dinsel eğitimle görev almasına, ve ayinlere katılmasına rağmen yine de Hz. İsa’nın gerçek bir izleyici sayılmaması mümkündür!

Reddettiğim ikinci görüş, Musevi, Müslüman, Hindu ve benzeri dinler dışında olup yasalara daima uyan Batılı, uygar herhangi bir kişinin, çoğu zaman Hıristiyan sayılmasıdır. Bu grupta bulunanların büyük bir bölümü, kiliselerde zaman zaman rastladıkları ikiyüzlülüğe isyan edecek derecede kızan ve bu nedenle bir dinsel örgüte üye olmayı reddeden kişilerdir. Bunların çoğu üstün ahlak sahibidirler ve bu nedenle kendilerini Hz. İsa’nın izleyicileri arasında sayarlar. Aslında birçok Musevi, Müslüman, Hindu, vb. üstün ahlak sahibi oldukları için prensip olarak Hz. İsa’nın izleyicileri olduklarını da iddia ederler. Zaten ben de Hz. İsa’nın izleyicilerinin, yasalara hürmet eden, yüksek ahlak değerleri taşıyan, ve iki yüzlülükten nefret eden kişiler olmaları gerektiği görüşünü paylaşıyorum. Fakat şurasını açıkça belirtmek gerekir ki bir insan tüm bu niteliklere sahip olmakla beraber, yine de Hz. İsa’nın gerçek bir izleyicisi sayılmayabilir.

Benim kişisel olarak katıldığım üçüncü görüş, Hz. İsa ya da İsa Mesih’in öğretilerini esas alan görüştür. Sokrates ile yapılacak bir karşılaştırma bu konuda bize yardımcı olabilir. Bilinmektedir ki Sokrates, Hz. İsa’dan aşağı yukarı 400 yıl önce yaşayan bir filozoftur. Şimdi, yani bu tarihten 2400 yıl sonra, “Sokrates’in felsefesi inanılabilir bir şey midir?” sorusu konusunda bir tartışma yapılabilir. Bu durumda “yapılabilir” iddiasını savunan kişi, bu iddiasını öncelikle 20. yüzyıl eleştirmenlerin düşüncelerine değil, fakat daha ziyade Sokrates’le aynı çağda yaşamış kişilerin ve özellikle yakınlarının, onun “ne” dediği, “neler” yaptığı konusunda yazdıklarına ve söylediklerine dayandırmalıdır.

Bu benzetmeyi yaparken, kişisel olarak “Gerçek Hıristiyanlık”, ya da gerçek bir İsa Mesih izleyicisinin kim olduğu konusundaki kendi öz konumunun esaslarını burada açıklamak istiyorum. Diğer bir deyişle, kişisel olarak, “Gerçek Hıristiyanlığı”, onun kurucusunun çok yakınında bulunmuş kişilerce ifade edilen ilk öz şekline kesin olarak inandığımı belirtmek isterim. Bu bakımdan şimdi, Hz. İsa’nın neler dediği, niçin bunları söylediği, ve hangi işleri yaptığı ve bu işleri neden yaptığı konularını dikkatle incelememiz yararlı olur. Çünkü, benim görüşüme göre bir İsa Mesih izleyicisinin gerçekte kim olduğunu ancak bu yoldan öğrenebiliriz ve gene, ancak bu zihinsel çabayı gösterdikten sonra, “Bu öğretiler çağdaş bir kişi tarafından kabul edilebilir mi?” sorusunu ele alabilir, yanıtlamaya çalışabiliriz.

Hız. İsa'nın öğretileri ile yaptığı işler hakkında, O'nunla aynı yıllarda yaşayanlar tarafından söylenmiş ve yazılmış pek çok kanıt bulunmamaktadır. Fakat bu konularda, (yani hem Sokrates, hem de Hz. İsa hakkında) çoğu eski Yunan dilinde (Grekçe) yazılmış bir kaç eser elimizdedir. Grekçe'yi okuyamayan bizler, buna rağmen, ve bu dokümanları kendi dilimize çeviren dil uzmanları sayesinde, bu iki önemli kişi hakkında tümüyle bilgisiz sayılmayız, bazı bilgiler edinmiş bulunuyoruz. Bu bakımdan bir kişi, eldeki bilgilere dayanarak Sokrates hakkında nasıl bir fikir edinebilirse, ben de Hz. İsa konusunda kanıtlayacağı bir dosya oluşturabilirim.

TEMEL ÖĞELER

Hız. İsa'nın, gerçek izleyicisi sayılmanın esasları, aşağıda belirtilen birkaç ana temele dayanır.

Şimdi, konuyu açık, seçik belirtmek için bu esasları ayrı, ayrı numaralanmış paragraflar şeklinde ve liste halinde sunacağım:

1) Tek gerçek olan Allah, yalnızca bir iyilikler toplamı, az çok belirli bir varlık değil; fakat, sonsuz akıl, sonsuz iyilik ve sonsuz kudrete sahip kişisel bir varlıktır ve böyle tanımlanmalıdır.

Hız. İsa bize böyle bir varlığın yaşadığını öğretmektedir.

2) Allah, varolan "her şeyin" arkasında, başlangıcında bulunan "İlk Nedendir." "Herşey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı" (İncil: Yuhanna 1:3). Şurasını belirtmek gerekir ki dokümanlar Allah'ın bu işi nasıl yaptığını saptamıyor, sorunun incelenmesini bilim adamlarına bırakıyor.

3) Allah'ın yarattığı varlıklar arasında en yüksek düzeyde olanı insan kişiliğidir, yani insandır. "Ve Allah insanı kendi benzerliğinde yarattı, onu Allah'ın suretinde yarattı; onları erkek ve dişi olarak yarattı" (Tevrat: Tekvin 1:27).

4) Allah'ın insanlara yönelik tavrı sevgidir. Hız. İsa bunu üç benzetme ile açıklıyor: bir çobanın sürüsüne olan sevgisi; bir babanın kendi oğluna olan sevgisi ve bir kocanın karısına olan sevgisi.

5) İnsan kendi benliğini, Yaradandan daha çok sevmeyi yeğledi. Böylece Allah'a baş kaldırmış olduğundan, başlangıçta Onunla kendisi arasında var olan sevgi ilişkisini koparıp bozmuş oldu. Hız. İsa bu durumu şöyle açıklıyor: "Kuzu sürüden uzaklaştı, oğul babadan kaçtı, ve karı kocasına ihanet etti."

6) Bu başkaldırmaya rağmen Allah'ın insanlara olan sevgisi azalmadı, aynı kaldı. Çoban kayıp kuzunun peşinden gidip onu aradı; baba, kaçıp gitmiş savurgan oğlu için üzülüp acı çekti ve onun geri dönmesini bekledi; koca, karısına sevgi ile bağlı kaldı.

7) İnsan, başkaldırısının kendisini Allah'tan uzaklaştırması sonucunda meydana gelen ilişki kopukluğunu onarmaktan aciz kaldı. Bazı insanlar diğerlerinden daha iyi olabilirler. Fakat hiçbir insan kendi çabası ile bu kopukluğu giderip Allah'a dönüşü sağlayacak kudrete sahip değildir.

8) Allah'tan ayrılmanın sonucu insanın içinde, doldurulması gereken bir boşluk olmuştur. Aramızdan bazıları bu iç boşluğu, bir "iç huzursuzluk", ya da yaşamda ereksizlik olarak ifade eder. (" . . .Yaşam neye yarar ki?") Ya da yaşamın çeşitli açmazları karşısında, böylesi bir ruh hali içinde bocalayıp durur.

Hz. İsa, bu gereksinmeyi "ruhsal açlık" olarak tanımlıyor ve Kendisinin bunu giderebileceğini bildiriyor: "Yaşam ekmeği ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz." (İncil: Yuhanna 6:35).

9) Allah'tan ayrılıp uzaklaşmanın diğer bir sonucu da insanın, kişiliğini bütün yönleriyle etkileyen "bir hastalığa" tutulmuş olması halidir. Hz. İsa bu "hastalık durumu" için özel bir terim kullanıyor, ona "günah" adı veriyor ve insanın kişiliğinin merkezi, özü için de "yürek" terimini kullanıyor.

Hz. İsa "her insanda" bu "hastalık" vardır, diyor. O, her birimizin günahkar olduğunu ve bu "yürek" derdinden kurtulmak için kişisel çabalarımızın hiçbir zaman yeterli olamayacağını ve ancak "Kendisinin" bizleri bu hastalıktan kurtarabileceğini söylüyor. "Sağlıklı olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. Ben doğru kişileri değil, günahkarları tövbeye çağırmaya geldim " diyor. (İncil: Luka 5:31-32).

10) Her kişinin yüreğine sinmiş olan bu hastalığın bir sonucu da kişiler ve gruplar arasında meydana gelen sürtüşmeler ve dertlerdir. Bu durumun kanıtları olarak şunları sayabiliriz: Irklar arasındaki önyargılar, evlilerin çoğu ile gencecik çocuklar arasında meydana gelen sürtüşmeler, insanlar arasındaki kinler, kavgalar, kandırmalar ve benzerleri...

Hz. İsa bu durumları şöyle açıklıyor: "İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır. Çünkü kötü düşünceler, ahlaksızlık, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır. Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insani kirletir (İncil: Markos 7:20-23).

11) Bu hastalığın diğer bir sonucu da, sonsuza dek devam edecek olan, bu Allah'tan uzaklaşma, kopma halidir. Hz. İsa bu durum için şu sözcükleri kullanıyor: "Mahvolma, sonsuza dek ceza görme, ve Ruhsal Ölüm". O, hiçbir insanın bu kötü duruma düşmesini Allah'ın istemediğini, fakat yaşamın her bölümüne özgü kuralların geçerli olduğunu ve insanların bu kurallara uymadıkları hallerde ceza görmelerinin kaçınılmaz olduğunu söylüyor.. "Ve Allah'a başkaldırmanın cezası da ölümdür, kişinin ruhsal ölümüdür.. Yani, kişiliğinin Allah sevgisini kucaklayabilecek kısmının ölümüdür", diyor.

12) Ancak bir sıra gizemli olaylar sonucu Allah, adeta anlaşılması güç bir şekilde insanlık tarihinin sürecine, çağdaşları tarafından "Nasıralı İsa" diye adlandırılan ve tek, benzeri olmayan bir kişi olarak girdi. (Nasıra Filistin'de bir köyün adıdır.) Bu olay, yaklaşık 2000 yıl önce meydana geldi. Kısa bir süre sonra, Hz. İsa, kendi öz dili İbranice'de "Mesih" diye ifade edilen ikinci bir ismi benimsedi. İnsanlığın meydana çıkışından bu yana yeryüzünde yaşamış olan milyonlarca kişiden yalnız O Allah'a başkaldırmadı, günahkar olmadı ve bu nedenle "ruhsal ölüm" cezasını hakketmedi. Buna rağmen, insanların kendisini katletmesine, gene kendi isteğiyle izin verdi... Ve

bu “ölüm” olayı hakkında iki şey söyledi: “Birincisi; bizim insanların kurtuluşu için, kendini onların yerine koyup ölüme gittiği ve eğer O’nun, bizim uğrumuza öldüğünü kabul edersek (yani günahkar uğruna günahsızın ölümü), İsa Mesih’in ölümünün Allah tarafından bizim ölümümüzün diyeti sayılacağı hususudur. Bunun sonucu bizler ruhsal ölümden kurtulmuş ve sonsuz ruhsal yaşamı elde etmiş bulunmaktayız. Kendi ölümü konusunda söylediği ikinci şey (gene gizemli bir kavram!); Onun kanının, temizleyici bir öge olarak bizi günahlarımızdan arındırma niteliği taşıdığı ve böylece bizleri günahlarımızdan arındırdığıdır.

13) İsa Mesih’in cesedi gömüldü ama, mezarda birkaç gün kaldıktan sonra şaşırtıcı bir olay meydana geldi. O ölümden dirildi, yani yaşama geri döndü ve hem yandaşlarını, hem de yandaşı olmayan bazı kişileri ziyaret etti, onlara göründü. Ve kısa bir süre sonra O’na inananlar, vücudunun göğe çıkarak bulutlar arasında kaybolduğuna tanık oldular.

14) Onun kişisel varlığı hâlâ yaşıyor; tıpkı bizim gibi gerçekten yaşıyor... İsa Mesih, insanlara sesleniyor, onları çağırıyor ve “ölümünü”, bizim ölümümüz (ruhsal ölümümüz) yerine ikame etmemizi bizlere öneriyor ve böylelikle bizi günahlarımızdan arındıracağını müjdeliyor. Buna karşılık da, herbirimizin, yaşamımızda O’nu bir yönetici olarak, yani Efendimiz olarak kabul etmemizi istiyor.

15) Bizler, İsa Mesih’in bu çağrısına, herhangi bir diğer şahıs gibi, “kişiden-kişiye” bir ilişki şeklinde karşılık veririz. Yani, ya onu içimize, benliğimize kabul ederiz, ya da reddederiz. Bu durumu, “evlilik” kurumu ile örnekleme yerinde olur. Bir erkek herhangi bir kadına evlenmeye önerdiği zaman kadın bu öneriyi ya kabul eder, ya da reddeder. Kadın bu öneriye tarafsız kalma durumunu da düşünebilir. Fakat bu hal, gerçekte öneriyi reddetmekle aynı anlama gelir. İsa Mesih’in bize yaptığı çağrı için de aynı şekilde düşünebiliriz. Bu çağrıya tarafsız kalma diye bir yanıt olasılık dışıdır. İncil şöyle diyor: “...İsa, Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Allah’ın çocukları olma hakkını verdi.” “...ve Allah’ın tanıklığı da bize sonsuz yaşam vermesidir. Bu yaşam O’nun Oğlundadır. Kendisinde Allah’ın Oğlu bulunanda yaşam vardır. Kendisinde Allah’ın Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur”(İncil: Yuhanna 1:12; İncil: Yuhanna’nın 1. Mektubu 5:11-12).

(Not: İsa Mesih, kendisini Allah’ın Oğlu olarak tanıtmaktadır ve bu deyim fiziksel bir akrabalığı kasetmez, sadece Allah katında bir şahıs olduğunu açıklar.)

SONUÇLAR

İşte, İsa Mesih’in ana öğretileri bunlardır. Ne yazık ki insanların çoğu bunlardan habersizdir, bu öğretileri bilmezler. Böylece birçok kişi, neyi, kimi reddettiğini bilmeden İsa Mesih’i ve O’nun öğretilerini reddetmektedirler. Diğer bazıları ise bu kavramların bir bölümünü kabul edip, diğer bölümünü reddederler. Ve bundan sonra da, kabul ettikleri kavramların etrafında, ya “dindarlığın” bir türünü oluştururlar, ya da İsa Mesih’i, sadece örnek alınması gereken bir kişi olarak gören birtakım ahlaksal

kurallar kurarlar.

Bu durum, sonuçta, İsa Mesih'i günahlarının kurtulma çaresi ve yaşamlarının yöneticisi olarak kabul eden kişilerin, neden nispeten daha az sayıda olduklarını açıklar. Ancak bu, şaşırtıcı bir şey değildir. Çünkü bu hal İsa Mesih'in özellikle öngördüğü bir husustur. "... Çünkü kişiyi yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur. Yaşama götüren kapı ne dar, yol da ne çetindir! Bu yolu bulanlar azdır"(İncil: Matta 7:13-14).

İsa Mesih ile bu tür kişiye özel ilişkiyi reddeden ve Hz. İsa öğretisinin yukarıda belirtilen ilk iki kavramı (yani gelenekleri yerine getiren "Dindarcılık", ve "Yüksek Ahlak Kuralcılığı") ile kendilerini yanlış yoldan kurtarabileceklerini uman kişiler, (yani İsa Mesih'in açıkladığı gibi gerçekte Allah'a itaat etmeyenler için), İsa Mesih şu sert uyarıda bulunuyor: "Beni, 'Rab! Rab!' diye çağıran herkes Göklerin Egemenliğine girecek değildir. Ancak göklerde olan Babamın isteğini yerine getiren girecektir. O Gün (kıyamet günü) birçokları bana diyecekler ki, 'Rab! Rab! senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin adınla cinler kovmadık mı? Senin adınla birçok mucize yapmadık mı?' O, zaman ben de onlara açıkça şöyle diyeceğim: 'Ben sizi hiç tanımadım. Çekilin önümden, ey kötülük yapanlar! "(İncil: Matta 7:21-23).

İSA MESİH'İN ÖĞRETİLERİ ÇAĞDAŞ BİR KİŞİ TARAFINDAN KABUL EDİLEBİLİR Mİ?

GİRİŞ

İsa Mesih'in öğretisini kabul etmeyi düşünenler için sorun şudur: Bu öğretiyi, aydın bir kişi için inanılır bir şey midir? Şimdi araştıralım: "İnanılabilirlik" ne anlama gelir? Bu soru şöyle yanıtlanabilir: "İnanılmaya elverişli olma durumu". Ya inanma'nın anlamı nedir? Bunu da şöyle yanıtlayabiliriz: "Kanıtları inceleme ve sonra bir sonuca varma uğruna çalışma." İnanışlar kanıtla kesin olarak ispat edilmiş gerçekler değildirler. Bunlar kesin olarak ispat edilmeyen ama belki, bir çok kanıtla dayanan düşüncelerdir. Yani inanma olgusu, ya makul, mantıklı olup bazı kanıtlara dayanabilir, ya da tamamen "kör" veya kanıtsız olabilir. İşte burada, işin içine bir seçenek giriyor. Açıklamaya çalışayım: Yukardaki "temel öğeler" bölümünde (1) numara altında tartıştığımız "Allah" kavramını ele alalım. Allah'ın gerçek bir varlık olduğunu ispat eden herhangi bir kanıt var mıdır? Evet, bazı kanıt belirtileri vardır ama bunlar kesin kanıt sayılabilecek nitelikte değildirler. Örneğin bu "eksik" kanıtları inceleyen iki kişiyi ele alalım. Bunlardan birincisi inancını olumlu şekilde kullanarak şöyle diyebilir: "Ben, iki seçenek arasında, Allah'ın gerçek olduğu seçeneğini kabul ediyorum." Diğer kişi, inancını olumsuz yönde kullanarak, "Ben Allah'ın sadece bir uydurma kavram olduğu seçeneğini kabul ediyorum" diyebilir. Bu husus benim savunduğum tezde çok önemli bir noktayı işaret eder. Bunu tam anlamında belirtmek için şu üç mantıksal düşünce sürecini vurgulamak isterim:

1. Bir "İsa Mesih izleyicisi" Allah'ın varlığını mantıksal yoldan kesin olarak kanıtlayamaz. O halde, inanma seçeneğini yeğlemesi, inancının bir sonucudur.

2. "Kuşkucu" da Allah'ın var olmadığını ispat edemez. O halde, "inanmama" seçeneğini kabul etmesi, inançsızlığının bir sonucudur.

3. Bir önermeyi kanıtlayamama durumu, her zaman bir "kanıt yokluğunu" ifade etmez. Şunu biliyoruz ki, önceleri, yüzyıllar boyunca, dünyanın yuvarlak olduğunu kimse kanıtlayamadı. Fakat bu "kanıtlayamama" durumu, dünyanın düz olduğu anlamına gelmez.

Şimdi şu soruyu soralım: İsa Mesih öğretisinin gerçekliğini belirten kanıtlar nelerdir? Bu konuda iki tür kanıt sunacağım: Bunlardan birincisi nesnel, ikincisi ise öznel niteliktedirler.

NESNEL KANITLAR

Konumuza ilgi duyan her düşünür için nesnel kanıtlar her zaman vardır. Bu kanıtlar, Nasıralı İsa adıyla tanınan kişiyle ilgili bilgilerden oluşur. Bu konudaki eserleri ciddi olarak inceleyen herhangi bir kişi, nasıl Sokrates, Tüsidides, Herodotus,

Eflatun’u merak edip onlarla ilgili eserlerden bilgi edinebilirse, Hz. İsa ile ilgili ana eserleri de inceleyerek O’nun neler söylediğini, neler yaptığını öğrenebilir. Ancak bir bilim adamı, Hz. İsa’nın söylediği şeyler ve yaptığı işler hakkında bilgi edinmeğe başlarsa, kendisince kabulü zor sayılabilecek bir “karar verme” durumu ile karşılaşacaktır. Çünkü İsa Mesih’in kendisi hakkında öne sürdüğü iddialar, “çok büyük” iddialardır.

İsa Mesih, yalnız bir peygamber değil, aynı zamanda Allah’ın özünden olduğunu da iddia ediyor.

‘O’nun bu iddiasını anlayabilmek için yaşayan varlıkların sınıflandırılmasında yeni bir tür yaratmak gerekmektedir. Çünkü, İsa Mesih, “Allah-İnsan” diyebileceğimiz, çift sözcükten oluşan bir varlık olduğunu iddia etmektedir ve ayrıca, bu türde “eşsiz” ve “biricik” kişi olduğunu öne sürmektedir.

İsa Mesih öğretisinin esaslarını ve yaptığı eylemlerin neler olduğunu yukardaki “temel öğeler” bölümünde etraflıca anlattık. Şu anda vurgulamak istediğim şey bu “biricik” kişinin yaşamı, ölümü ve yeniden dirilişi hakkındaki tarihi bilgilerin, İsa Mesih’in iddiaları ve öğretilerinin “inanılabilirlik” niteliğine yardım eden nesnel kanıtlar olduğudur. Araştırma yapmak isteyen bir kimse, bunların tarihsel ve aynı zamanda da tarih bilimcileri tarafından gerçekliği kabul edilen olaylar olduğunu öğrenebilir. Hakikate erişmek isteyen gerçek aydın da, bu konuda incelemeler yaparsa aynı sonuçları elde eder.

ÖZNEL KANITLAR

İkinci tür kanıtlar öznel olup bunlardan yalnızca O’nu “deneyen” kişi yararlanabilir. Diğer, kişiler bu işin dışında kalmaktadırlar. Burada anlatmak istediğim, insanın benliğinde duyduğu gereksinimlerdir. Huzursuzluk, boşluk, yaşam ereksizliği, isteksizlik, birşeyleri özleme gibi duygular...

Bu tür duygular bazı kişilerde daha derin olup, gelecekte korkma, çekinme korkusunu da içerir. Diğer bazı kişilerde bunlara bir de “kendini suçlu görme” duygusu eklenir. Bu tür duygulara, “anlamsız şeyler” diyerek omuz silken kişilerin var olduğunu da kabul ediyorum. Gerçekte bazıları, bu gibi duygulara gülüp geçerler. Fakat benliklerinin merkezinde özellikle bu gereksinimleri duyan kişiler de vardır.

Kişi, bu özel deneylerine, bunlara bir çözüm yolu gösteren Mesih’in açıklamalarının nesnel kanıtlarını da ekleyebilir. Çünkü Hz. İsa, Kendisi ile kurulacak kişisel bir ilişkinin bu gereksinimleri tatmin edeceğini söylemektedir.

İsa Mesih’in önerilerini kabul eden ve böylece O’nunla kişisel bir ilişki kuran kişinin önüne, tümüyle yepyeni bir dizi öznel kanıt serilir. Böyle bir insan, kendi benliğinde ne tür değişikliklerin meydana geldiğini hissedip bunları anlatabilir. Fakat bu içsel duygulara dışardan herhangi birinin karışması, ve onları incelemesi olası değildir. Örneğin ben, günahımı arındırıcı önlem olarak İsa Mesih’i iç dünyama kabul ettim ve O’na, elimden geldiğince hizmet etmek için çaba sarf etmekteyim. Şimdi bu

halde, bende herhangi bir değişikliğin oluştuğunu gösteren bir kanıtın meydana geldiğini iddia edebilir miyim?

şurasını da unutmamak gerekir ki, ben “kusursuz” bir insan değilim. Ahlaksal nitelikler bakımından, İsa Mesih’i kabul etmeyen birçok kişiden bile daha alt düzeyde olabilirim. Fakat beni etkileyen, heyecanlandırın şey, yaşamımda şimdi bir amaç sahibi olabilmem ve bu amaca doğru ilerleme kudretini kazanmış bulunmamdır. İsa Mesih bana, diğer başka durumlarda olabileceğimden daha çok sabırlı, nazık, sempatik, ve sevimli hale gelme olasılığını sağlamaktadır. O bana, gnahkarlık suumdan kurtuluşu sağlamaktadır. Diğer bir deyişle, O, ilerisi için bana sağlam bir umut sağlamaktadır. Ayrıca bu dünyada beni daha iyi bir kişi haline getirmektedir.

Bu znel kanıtın söz konusu olduğu hallerde, kendi öz yaşamım içinde bunun var olup olmadığını sizlerin kontrol etmeniz olası değildir. Ancak isterseniz, kendi yaşam deneylerinizde bu duyguyu hissedip kontrol edebilirsiniz. Gerçekte de İsa Mesih sizden bu deneyi yapmanızı istemektedir. Bu arzusunun şu sözlerle ifade ediyor: “İşte kapıda durmuş, kapıyı alıyorum. Eğer biri sesimi işitir ve kapıyı aarsa, onun yanına gireceğim...”(İncil: Vahiy: 3:20).

şimdi şunu açıkça belirtmekte fayda var. Bir kuşkucuya İsa Meshi gerçeğini yüzde yüz kanıtlayamam. Ancak, O’nu arayan bir kişi için, İsa Mesih’in dünya üzerinde yaptığı işleri, yarattığı mucizeleri ispat eden nesnel kanıtlar ve O’nun insanın iç dünyasında bulunabileceği ispatlayan öznel kanıtlar da vardır.

Son olarak şunu belirtmek isterim. Herhangi bir yeterli kuramın doğruluğunu kanıtlama yöntemi, o kuramın deneylerimiz sresinde meydana gelen olguları kanıtlayabilme yeteneğine, kudretine dayanır. Buna göre İsa Mesih’in ğreteleri tüm söylediklerimin gerçek olduğunu kanıtlar. O, toplumumuzun sorunlarının açıklamasını en iyi şekilde yaptığı gibi, bu sorunlara en iyi çareleri de önermektedir.

Bu bakımdan, Hz. İsa öğretisinin “dindarlıktan”, ya da “yüksek ahlak kurallarına uyma” diye adlandırılan davranıştan tümüyle farklı bir şey olduğunu açıklamak isterim. Dindar bir kişi, bunun İsa Mesih ğretisi ile aynı şey olduğunu öne sürebilir. Yüksek ahlak kurallarına bağlı bir kişi de kendi ahlaksal llerinin İsa Mesih ğretisi ile aynı anlama geldiğini ve böylece Allah’ı hoşnut kıldığını söyleyebilir. Fakat gerçekte İsa Mesih’i izleyen ve Allah’ı hoşnut edip O’nunla barış halinde olan kişi: daha çok felsefe ya da dinsel bir kurumu kasdeden ve küçük harfle yazılan “o” yerine, İsa Mesih’i belirten ve büyük harfle yazılan “O” zamirini kullanır. Çünkü İsa Mesih izleyicisinin esas niteliği, İsa Mesih’le oluşturulan “kişisel” yani “kişiye özel” ilişkidir.

Evet, yaşam amacı arayan herhangi bir aydın için İsa Mesih geçerli ve mantığa uygun bir seçenek ifade eder. Aslında daha mantıklı veya doğru bir seçenek olamaz!

Bu Kitap beğendiniz mi?

Daha fazla ücretsiz e-Kitaplar [Hristiyan Kitaplar.com](http://HristiyanKitaplar.com)'dan indirebilirsiniz.

Prof. John Alexander yazar olarak beğendiniz mi? [Yazarın tüm kitaplar şuradan indirebilirsiniz.](#)

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)